

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

czerwiec 2008

36

W miesiącu czerwcu, poświęconym Najśw. Sercu Pana Jezusa, pragniemy podjąć temat modlitwy. Jan Paweł II był człowiekiem głębokiej modlitwy, której uczył się od Jezusa – Pana i Nauczyciela. Wsłuchując się w jego słowa, przypominamy sobie jego postać pogrążoną w modlitwie, by tym bardziej rozpałić w sobie pragnienie bliskiego spotkania z Panem Bogiem.

MODLITWA W ŻYCIU UCZNIA CHRYSZTUSA

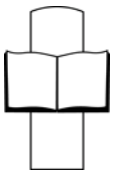
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”. Zapalenie świecy.

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie*; z homilii podczas Mszy św. w Częstochowie, 6.06.1979): „Zgromadziście się tutaj jako uczniowie Chrystusa Pana. Każdy z was stał się Jego uczniem przez chrzest święty [...]. Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami”.

PROWADZĄCY: Często wracamy do ważnych słów Ojca Świętego z dokumentu otwierającego nowe tysiąclecie: „czyż nie jest to «znakiem czasu», że mimo rozległych procesów laicyzacji obserwujemy dziś w świecie *powszechną potrzebę duchowości*, która w znacznej mierze ujawnia się właśnie jako *nowy głód modlitwy*?” (NMI 33). W tym duchu podejmujemy wezwanie: „Drodzy Bracia i Siostry, nasze chrześcijańskie wspólnoty winny zatem stawać się *prawdziwymi «szkołami» modlitwy*, w której spotkanie z Jezusem nie polega jedynie na błaganiu Go o pomoc, ale wyraża się też przez dziękczynienie, uwielbienie, adorację, kontemplację, słuchanie, żarliwość uczuć aż po prawdziwe «urzeczenie» serca”. Prośmy Matkę Bożą, by wypraszała nam dar pojętego uczenia się modlitwy w szkole Jezusa.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. „Matko, która nas znasz”.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian: „Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami” (Rz 8, 26).

PROWADZĄCY: Ojciec Święty uczy, że modlitwa jest najpierw dziełem Ducha Świętego. Wsłuchajmy się w jego słowa.

LEKTOR: Z przemówienia na Jasnej Górze (Częstochowa, 16 sierpnia 1991 – *nagranie*): „Wczoraj i dni poprzednie były dniami szczególnej modlitwy: nie tylko modlitwy narodowej, ale i modlitwy narodu. Proszę was, abyście modlitwę tę tworzyli nadal. Mówię: tworzyli, bo modlitwa jest równocześnie największą twórczością – nie tyle twórczością ludzką, choć także i ludzką, ale jest przede wszystkim twórczością Ducha Świętego, jak o tym uczy nas św. Paweł w Liście do Rzymian. Duch woła za nami – kiedy nie wiemy, o co prosić, o co modlić się mamy, On modli się w nas. To jest ta największa twórczość królestwa Bożego, największa twórczość przyszłego wieku.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny albo zaśpiewać pieśń, np. „Przyjdź, Duchy Święty, ja pragnę”.

PROWADZĄCY: Uczeń Chrystusa, otwierając się podczas modlitwy na działanie Ducha Świętego, staje się zdolny do wypełniania swych chrześcijańskich obowiązków. Dlatego nie potrafi żyć bez modlitwy. Czy dla mnie modlitwa jest źródłem siły, czy też raczej dodatkowym obowiązkiem?

LEKTOR: Z homilii w czasie Liturgii Słowa (Gorzów Wielkopolski – 2 czerwca 1997 – *nagranie*): „Zadania, jakie Pan Bóg stawia przed nami, są na miarę każdego z nas. Nie przekraczają naszych możliwości. Bóg przychodzi na pomoc w chwilach naszej słabości. On jeden zna ją naprawdę. Zna ją lepiej niż my sami, a przecież nas nie odtrąca. Przeciwnie, w swej miłosiernej miłości pochyła się nad człowiekiem, by go umacniać. To umocnienie człowiek otrzymuje przez żywy kontakt z Bogiem. Wypada na ten aspekt naszego życia zwrócić szczególną uwagę. Wśród zwykłych ludzkich zajęć nie możemy zatracać łączności z Chrystusem. Potrzebne są nam szczególne momenty przeznaczone wyłącznie na modlitwę. Modlitwa jest niezbędna w życiu osobistym i w apostołacie. Nie może być autentycznego świadectwa chrześcijańskiego bez modlitwy. Ona jest źródłem natchnienia, energii, odwagi w obliczu trudności i przeszkód; jest źródłem wytrwałości i mocy podejmowania inicjatywy”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Życie modlitwy wyrasta z uczestniczenia w liturgii Kościoła. Aby mogło się ono rozwijać, potrzeba udziału we Mszy św., potrzeba korzystać z sakramentu pojednania. [...] Ani troski rodzinne, ani inne sprawy nie powinny pozostawać poza sferą życia duchowego. Wszelka ludzka działalność nabiera w Chrystusie głębszego znaczenia, stając się prawdziwym świadectwem. Wyrosła z ducha modlitwy, jest w konsekwencji otwarta na Boga nieskończonego i wiecznego. Pragnie temu Bogu służyć i z Niego czerpać siłę i światło do chrześcijańskiego postępowania. «W Nim [bowiem] żyjemy, poruszamy się i jesteśmy»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii w czasie Liturgii Słowa (Poznań, 30.6.1997 – *nagranie*): „Świat może być niekiedy groźnym żywiołem – to prawda – ale człowiek żyjący wiarą i nadzieją ma w sobie siłę Ducha, aby stawić czoło zagrożeniom tego świata. Piotr szedł po falach jeziora, choć było to przeciwko prawu ciężenia, szedł, bo patrzył w oczy Chrystusa. Gdy zwątpił, gdy stracił z Mistrzem osobisty kontakt, zaczął tonąć i

spotkał go wyrzut: «Czemu zwątpiłeś, małej wiary?». Na przykładzie Piotra widzimy, jak ważna jest w życiu duchowym osobista łączność z Chrystusem, którą trzeba ciągle odnawiać i pogłębiać. W jaki sposób to czynić? Przede wszystkim przez modlitwę. Moi drodzy, módlcie się i uczcie się modlitwy, czytajcie i rozważajcie słowo Boże, umacniajcie więź z Chrystusem w sakramencie pokuty i Eucharystii, zgłębiajcie problemy życia wewnętrznego i apostołstwa w młodzieżowych wspólnotach, zespołach, ruchach, organizacjach kościelnych, których jest teraz wiele w naszym kraju”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z przemówienia w Mentorella (29.10.1978): „Modlitwa nadaje sens całemu życiu, w każdym jego momencie i w każdej okoliczności. Dlatego papież, jako zastępca Chrystusa na ziemi, pragnie przede wszystkim zespolić się z tymi wszystkimi, którzy zdążają do zjednoczenia się z Chrystusem w modlitwie, gdziekolwiek oni są i gdziekolwiek się znajdują. Jak modli się koczownik na stepie, jak karmelitanka lub cysters w ścisłej klauzurze albo jak chory na łóżku szpitalnym w czasie cierpienia, albo jak człowiek stojący u szczytu życia i działania, czy też jak ludzie uciemiężeni i upokorzeni... Wszędzie. Matka Chrystusowa udała się w góry, aby wysławiać swoje «Magnificat». Niech Ojciec i Syn, i Duch Święty przyjmą modlitwę papieża zanoszoną w tym sanktuarium i niechaj udzieli darów Ducha wszystkim, którzy się modlą.”

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Lublin 9.06.1987 – nagranie): „Dziękuję za uczestnictwo w tej Najświętszej Ofierze, za uczestnictwo wyrażone modlitwą, śpiewem i milczeniem. Bardzo głębokim, modlitewnym milczeniem wielkiej rzeszy. Myślę, że Pan Jezus usłyszał i przyjął zarówno słowo, jak śpiew, jak i to nasze wymowne milczenie, którym powiedzieliśmy tak wiele o sobie. Niech do Jego Serca trafi i to słowo, i ta pieśń, i to milczenie, i niech zawsze będzie z nami, i niech zawsze będzie naszą mocą – On, który przez tysiąc lat był mocą Ludu Bożego na całej polskiej ziemi”.

PROWADZĄCY: Rozważmy tajemnicę Przemienienia na Górze Tabor, które dokonało się, gdy Chrystus się modlił. Przemienienie Pana Jezusa ukazało uczniom Jego chwałę i umocniło na drogę ku innej górze – Kalwarii. Obejmijmy modlitwą szczególnie tych wszystkich ludzi, którzy nie chcą lub nie potrafią się modlić.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. „Pan jest mocą swojego ludu”.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Ojciec Święty czynił tak wiele dla pojednania między ludźmi. Był świadkiem pokoju. Świadczenie pokoju i wzajemnej miłości wymaga jednak przygotowania serca przez modlitwę.

LEKTOR: Z homilii podczas Liturgii Słowa (Gorzów Wielkopolski 2.06.1997 – nagranie): „Aby dawać świadectwo o Chrystusie, trzeba się do tego przygotować. Rodzi się ono bowiem, dojrzewa i

uszlachetnia w atmosferze modlitwy, owej głębokiej i tajemniczej rozmowy z Bogiem. Na klęczkach! Nie można ukazywać Chrystusa innym, jeżeli wcześniej się Go nie spotka we własnym życiu. Tylko wówczas świadectwo to będzie miało prawdziwą wartość. Stanie się zaczynem dla ludzkości, solą ziemi i światłem rozjaśniającym mroki naszym braciom krocącym po ścieżkach tego świata”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można włączyć podkład muzyczny.

LEKTOR: Z homilii w Legnicy (2.06.1997 – nagranie): „Wiara nie może być przeżywana tylko we wnętrzu ludzkiego ducha. Ona musi znajdować swój wyraz zewnętrzny w życiu społecznym. «Kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego». To jest wielkie zadanie, jakie staje przed nami, ludźmi wiary”.

PROWADZĄCY: W gorącej modlitwie prosimy Ducha Świętego o dar pokoju i pojednania.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, Dawco pojednania, przyjdź i pojednaj wszystkich ludzi modlących się na całym świecie. Niech ustaną wojny religijne.
- Duchu Święty, Źródło miłości, nawiedź każdą rodziną i połącz ją więzią modlitwy rodzinnej.
- Duchu Święty, Pocieszycielu. Przyjdź i pociesz wszystkich, których skrzywdziliśmy, gdyż z powodu braku modlitwy zabrakło nam miłości.
- Duchu Święty, Twórco naszej modlitwy, przyjdź i módl się w nas.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. „Zjednoczeni w Duchu”.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawianictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Totus Tuus” lub „Barka”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl